

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Christus adulter[a]e clemens, Pharis[a]eos in ruborem dat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Matth. 5.45. lem, inutiles, ingratos, immo qui tanquam militares illi Leopardi beneficij peiores fiant. Quis actum libenter agit? quis Aethiopem lauare aut laterem conatur? Hæc omnia refutat diuina bonitas, quæ quos redemisset, nisi etiam pro inimicis suis voluisse.

Phil. lib. I. allegor. Dei Filium, in cruce, immolari? Philo, qui Hebraorum Plato distus est, in hunc modum differit: *Benignus cum sit Deus, largitur bona omnibus etiam imperfectis, invitans eos, ut emulatores virtutis, atq; participes fiant, ostentansq; immensas suas dinitas, quod sufficient etiam ijs, qui non magnam utilitatem inde capiunt. Hoc autem alijs rebus declarat manifestissime; quoties enim pluit in mare, fontes producit in desertissimis locis, tenuem & asperam, sterilemq; terram rigat inundans fluminibus, quid aliud exhibet, quam nimietatem diuitiarum benignitatisq; sue?* Eadem est causa, ob quam nullam animam sterilem boni creavit, quamvis sint quedam, quibus hoc est inutile. Vides pulcherissimum summi Dei exemplum, cuius imitationem ipse virgens ait:

Matth. 5.44. *Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos: & orate pro persequentibus, & calumniantibus vos: ut sitis filii Patri vestri, qui in celis est: qui solem suum oriri facit super bonos & malos: & pluit super iustos & iniustos. Imitare, ô homo, tuum Conditorem, benefac etiam beneficia contemnenti. Si malus est ille, tanto tu melior es.* Sto. Fac tu, quod boni solent, si vis esse bonus; si ille respuit tuum munus, non tu idcirco desinis esse bonus; sed ille se malum esse demonstrat. Imitetur ille diabolum, tu imitare Deum, qui ad peccatum prouocat amando, nec raro indulgendo corrigit. Quincta causa est, vt nos manu ducat ad cultum inuocationemque Sanctorum, per quos, etiam desperatissimis manum porrigit, vt resurgant.

Pl. 38. 17. Sic nimis honorificari sunt amici tui Deus; & præcipue tua atque misericordia Mater Maria, Virgo clementissima, & refugium peccatorum, à te constituta, per quam non riuiulos, sed fluuios immensæ bonitatis tuae effudisti: quos huius voluminis angustijs includere, planè temerarius sit conatus. In confessio est, augustinus illam, quam per tam prodigiosam beneficentiam, inclaresce-re non potuisse. Nam sicut in Psal. 49. 15. Deus afflito dicit: *Eruam te, & honorificabis me;* ita merito etiam Mater Dei, ab ijs, quos eruit, in toto orbe terrarum, honorificatur.

V. VI. Eant nuinc Aristarchi, murmurent Theones, & dentem exacuant; inde Deo gloria nascitur, vnde illi occasionem sumunt conuiciandi. Primum exemplum est, quia hac mente adduxerunt

Christo Scribe & Pharisi mulierem in adulterio deprehensam, & sta-
tuerunt eam in medio, fingentes scilicet, se Christi iudicio stare vel-
le; quamuis scrupulum subijciebant: In lege Moyses mandauit
nobis huiusmodi lapidare, quid tu dicas, approbasne legem, an re-
probas? Hoc, totum dicebant tentantes eum, ut possent accusare eum.
Sciebant enim eum misericordiam profiteri & mansuetudinem. Ita S. Aug.
Quare si, lapidandam dixisset, clamassent, eum tam misericor-
dem, clementemque non esse, quam videri vellet, ut qui mulierem
capitis damnasset; si non lapidandam, ipsum igitur lapidandum,
ut qui legem Moysis violaret. Sed Dominus in respondendo, & iusti- S Augustin.
tiam seruaturus est, inquit S. Augustinus, & à mansuetudine non
recessurus. Non dixit: Non lapidetur, ne contra legem dicere videre-
tur. Absit autem, ut diceret. Lapidetur. Venit enim non perdere, quod
inuenerat, sed querere, quod perierat. Quid ergo respondit? Qui sine
peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. Hec scilicet vox
iustitia est: Puniatur peccatrix, sed non à peccatoribus. Audiuimus
vozem iustitiae, audiamus & mansuetudinis. Nec ego, inquit, te contem-
nabo. Sed quid est, Domine? faves ergo peccatis? Non plane. At-
tende, quod sequitur: Vade, & amplius noli peccare. Ergo & Dominus
damnauit, sed peccata, non hominem. Sic veritas, sic sapientia, sic
ipfa, cui calumnia parabatur, iustitia, & adulteram pariter, &
adulteræ accusatores emendauit. Illa bonitate correcta est; istis
ad propriam conscientiam remissis, vel aperte in terra puluere,
scriptum, vel tacite in pectore dictum est: Festucam, quæ in oculo est Matth. 7.3.
fratrii tui, vides, trabem autem, quæ in oculo tuo est, non vides? Hæc
est imago bonitatis illius, quæ etiam, inter ipsam Scribarum & Pha- Sap.7.26.
risæorum malitiam, enim uero in adulteram in flagranti delicto
deprehensam, explendescit.

Alterum exemplum offensi bonitate Pharisi Lucas exhibet, in Magdalena, quæ erat in ciuitate peccatrix, quæ stans retro se-
cus pedes Christi, lachrymis caput rigare pedes eius, & capillis capitis
sui tergebat, & osculabatur pedes eius, & vnguento vnguebat. Videns
autem Phariseus, qui vocauerat eum, ait intra se, dicens: Hic si esset
Propheta, sciret utiq., quæ & qualis est mulier, quæ tangit eum, quia
peccatrix est. Vides hic bonitatem Christi, & peruersum iudicium
Pharisi? Ille suscipit resipiscerem; iste indignatur Pastori ouem
suscipienti. Christus fidem & dilectionem mulieris; Phariseus
peccatrixis delicta intuetur. Christus clementer, Phariseus teme-
rè &

V I.
Luc.7.38.

II V